

Blåsen nu alla
 Hör böljerna swalla,
 Åttan går.
 Venus vill besälla
 Der Neptun rår.
 Timmen Tritoner
 Och sjungen miljoner
 Fröjas lof;
 Swaren Dofilljoner
 I Neptuns Hof. — — —
 Se Venus i sin praft,
 Kring henne hålla walt
 Junglar, Delphiner, Zephyr och Naxos hem
 mågt;
 Wattu-Nymphor släpa kring
 I Ring — — —

Figure 4. Aerial view of the study area.

176
 Mintra sparf i lindens
 Gungande för vinden,
 Kan du säga mig ditt ödes gång?
 Hjerligt må det vara
 Att fring lusten fara
 Zusters väg, så ströande och lång;
 Ett par grenen stilla
 Hvarla vingen illa,
 Mintra em dit i en sommarfång.

(Arabic: *ḥaḍra* or *ḥuḍra*)

De part n. e.

8.
 Sjunghom nu alla!
 Låt farlet bestå!
 Bara lif;
 Låt oss speleman falla
 Till nöjesdrift;
 Ewastem war tunga,
 Och låtom es sjunga
 Gladstjäng;
 Dansa gamla, unga
 Du på en gång. — —
 Vårmpber och friskt kalas
 Vällust! bled och glas,
 Ömmiga ögon, friskt hjerta,
 Gleder, Sång
 Och Das
 — — — — —
 Svarar Epistel inndar
 Och lat. — —

Das Auserwählte
 Für uns galant
 Ob fernam
 Ein Engländer,
 Ob Dämon;
 Nur Ewigkeit,
 Ob fiedung Abenden
 Ob od fter.
 Zähen ! Zerstören
 Ein flüchtig Eher — —
 Dorta Eupides namn;
 Doppa bin warma fann;
 Zuka od fläsa od fläma fann
 Zähen.

Wie nu och buda,
 Eråd i min fluga,
 Dänsta em
 Frelsas barn a fluga;
 Kom Alla hem,
 Gör du ej luster?
 O! Värden i fluga
 Sader Dyr
 Wärdshornet och rust
 Ö Gudben säg. — —
 Djurgårdstörsterna syna;
 Här är Halmens Skall;
 Det är du bärar som raga bär morgon, mid
 Gudar!
 Gudbar utan larm och far.

8.
 "Ack! men vintren nalkas
 Lustens runder svalkos,
 Tunga falla dimmer stiga opp:
 Dagarna bli mulna
 Nätterna bli fulna;
 Sådant tvingar hårdt min spåda frepp,
 Enöslast och oröader
 Skämmer mina kläder,
 Bröd blir knappt, och svagt är lifvets lopp."

"Dock, jag höstens flöden
 Endn och sjelfwa döden,
 Ejungande, ifrån min gömsta ser;
 Sjelfwa glädjens bränad
 Går en hemlig tränad
 Våtan löses, och man sons ej mer.
 Lef som fogeln, svinga
 Fjäderarna, och flinga;
 Dö, när ej naturen längre ler.

Modigt så, mitt hjerta!
Låt ej jordens smärta
Matta dina unga ringeslag!
Blid ej solen glimma,
Bringar dödens timma
”Äter frihetens och ljusets dag.
Du var född att törsta
Kärlek var ditt fösta
Friheten! ditt sista andedrag.

Säljas i Stockholm i Björnståhls Bokhandel.

Stockholm, tryckt hos J. Hårberg, 1825.

GS 52

Fredmans Epistel

som är ett försök till en Pastoral i
Bachanaliskt smak, skrifwen wid
Ulla Winblads öfverfart
till Djurgården.

Blåsen nu alla
 Hör böljorna swalla,
 Åfkan går.
 Venus vill befälla
 Der Neptun rår.
 Simmen Tritoner
 Och sjungen miljoner
 Fröjas lof;
 Eröaren Postiljoner
 I Neptuns Hof. — — —
 Se Venus i sin prakt,
 Kring henne hålla wakt
 Änglar, Delfinier, Zephyrer och Paphos hela
 magt;
 Battu-Nymphor plaska kring
 I King — — —

5.

4

3.

サ

3.

2.

6.

7.

"Når det mørker blifwer
 Jag till sångs mig gifwer,
 Lilla hjeran under tvingen böjd;
 Dekar mer ej drilla,
 Söfwer sött och stilla
 Och i morgonskimret vaknar nöjd.
 Slyn sin ban mig bjuder;
 Och i blodet sjuder,
 Ljudande, den nya dagens fröjd."